

Magisch vuur

Magisch vuur

Greta De Nil

Illustraties
Koen Aelterman

Schrijver: Greta De Nil
Coverontwerp: Koen Aelterman
ISBN: 9789402138870
© 2015 Greta De Nil

Hoofdstuk 1

‘Hoeveel is $10 + 17$, Boris?’ vraagt de meester.

Boris schrikt op. Hij moet het antwoord schuldig blijven. Hij heeft de vraag niet gehoord. In zijn hoofd was het al kerstvakantie. Verward begint hij wat te hakkelen.

‘Je moet opletten, Boris. Je zat te dromen. De vakantie begint morgen pas, weet je! Wie weet het antwoord wel?’

Bijna alle vingers vliegen de hoogte in.

‘Mieke.’

‘27 meester!’

Wat vervelend dat hij de vraag niet gehoord heeft, denkt Boris. Tellen kan hij goed, hij zou het antwoord zeker geweten hebben. Morgen gaan ze samen een kerstboom kopen, papa, zijn broer Alex en hijzelf. Hij was in gedachten al in het tuincentrum om de mooiste boom uit te kiezen. Het is heel

moeilijk vandaag om alles te horen, wat meester Frans hen probeert te leren.

Eindelijk is deze laatste schooldag dan toch voorbij. De vakantie begint. Hij is vrij!

Nog één keer slapen en dan komt de kerstboom. Boris vindt de versierde kerstboom met de vele lichtjes en de geur van de dennennaalden heerlijk. Heel de sfeer rond Kerstmis vindt hij heerlijk.

Zaterdag na het ontbijt is het zover.

‘Wie gaat er mee een kerstboom kopen?’ vraagt papa. Natuurlijk willen zowel Boris als Alex, de oudere broer van Boris, mee.

‘We gaan lopen, jongens! Het is de moeite niet om de auto te nemen. Jullie zijn toch sterk genoeg om de boom te dragen?’

‘Ja, ja,’ roepen ze allebei. Het vooruitzicht om met een kerstboom over de straat te lopen, staat hen wel aan.

In het tuincenter, dat maar twee straten verder ligt, krioelt het van de kerstbomen. Boris en Alex hollen

direct naar de plaats waar de grootste exemplaren te vinden zijn.

‘Papa, nemen we er hier één van?’

‘Dat is wel een beetje te groot, jongens.’

‘Toe papa?’

‘Dat kan niet Boris. Dat zijn kerstbomen om in een zaal of in een kerk te plaatsen! Onze woonkamer is daarvoor niet hoog genoeg! Kom, kies er hier maar eentje uit.’

Papa loodst hen naar de zijkant van het gebouw waar de kerstbomen een paar maatjes korter zijn.

‘Deze zijn te klein, papa, ze komen vast niet tot tegen ons plafond,’ zeurt Alex teleurgesteld.

‘We hebben nog nooit een kerstboom gehad die helemaal tot aan het plafond kwam!’ valt Boris zijn broer bij. ‘Mag hij dit jaar wel zo hoog zijn, papa?’

‘Ik denk niet dat dat een goed idee is. Denken jullie eraan dat we de boom naar huis moeten dragen? Een grote boom weegt veel meer dan een kleine!’

‘Wij zijn sterk!’ waagt Alex nog, maar hij weet wel dat het niet zal helpen. Papa heeft al beslist.

‘Deze maat zal echt wel goed zijn. Jullie mogen kiezen welke boom we uit deze reeks meenemen.’

Ijverig gaan de jongens aan het werk om de mooiste en de dikste kerstboom ertussenuit te halen.

‘Hier, deze!’ stelt Boris voor.

‘Nee man, die is veel te dun,’ oordeelt Alex. ‘We nemen deze!’

‘Nee, zie je dan niet dat die korter is? Die is beter...’

En zo gaat het maar door, ze zijn te dik, te dun, te lelijk, te kort, te kaal... de jongens kunnen het niet eens worden.

‘Wat denken jullie hiervan?’ probeert papa de zaak te redden.

‘Ja!’ roepen ze allebei enthousiast, want papa heeft echt wel de mooiste kerstboom eruit gepikt die er bestaat, vinden ze.

De verkoper hield hen al een tijdje in het oog en komt onmiddellijk op hen af om te ontvangen. Papa betaalt en ze kunnen vertrekken.

‘We dragen de boom horizontaal... dat betekent plat of liggend,’ verduidelijkt papa als hij ziet dat Boris

het woord horizontaal niet verstaat. 'Onderaan is de boom het zwaarst, dat stuk draag ik en ik loop voorop. Alex stapt achter mij en neemt de boom in het midden. Boris mag de top dragen. Schuif de takken wat uit elkaar zodat jullie ertussen kunnen en de boom bij de stam kunnen vastnemen... klaar?

'Wacht, die naalden prikken zo in mijn vingers, ik geraak niet bij de stam,' jammert Boris.

'Even doorbijten, jongen. Eens je de stam vast hebt, is dat prikken voorbij. De naalden steken niet door je kleren. Klaar?'

Samen heffen ze de boom op.

'We stappen als soldaten, netjes in de maat en we beginnen met onze linker voet... ' legt papa uit.

'Is dit links?' fluistert Boris vlug tegen zijn broer.

'Nee joh, het andere been!'

'Zijn jullie klaar?'

'Jaaaa!'

'Daar gaan we dan: links, rechts, links, rechts... wie kent er een stapliedje?'

'Eh, eh...'

‘Kennen jullie geen stapliedje? Wel dan doen we het met links, rechts. Zeg maar mee: links, rechts, links, rechts...’

De wandelende kerstboom heeft natuurlijk veel bekijks onderweg. Iedereen haalt zijn boom immers met de auto. De jongens glunderen en genieten van de aandacht. Toch zijn ze blij als ze de boom in hun tuin mogen neerleggen, hij woog wel wat zwaarder dan ze verwacht hadden!

Boris en Alex blijven staan kijken hoe papa de boom klaarmaakt om naar binnen gebracht te worden. De boom werd in de kwekerij afgezaagd, hij heeft geen wortels meer. Onderaan de stam nagelt papa een paar latten, zodat de kerstboom een voet heeft om op te staan. De breed uitstaande takken worden met een touw bijeen gebonden zodat de boom smaller wordt en gemakkelijker door de deuropening kan.

‘Zo! Nu mogen jullie weer helpen om de boom naar binnen te dragen.’

Ze weten nu hoe het moet en in minder dan geen tijd belanden ze met de boom in de woonkamer.